

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru străinătate pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancațe se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1110 Pres.

Cerculariu

catra tôte oficinele protopresbiterale din arhidieceș'a Transilvaniei.

Joi a dou'a septemana dupa Pasci, adeca la 12/24 Aprile a. c. se implinescu 25 de ani, unu patrariu de secolu, dela fericit'a ununia a Maiestatei Sale cesare si apostolico-regesci, a preagratiuosului nostru monarchu *Franciscu Iosifu I.* cu Maiestatea Sa augst'a nôstra regina *Elisabel'a*.

Clerulu si poporulu nostru pururia credintiosu Maiestatei Sale monarchului si dinastiosu Maiestatei Sale, va emula de siguru cu cele lalte popóre ale patriei intru exprimarea bucuriei generale la implinirea acestui periodu din vieti'a familiara a Maiestatiloru Sale, in care veduramu realizate dorintiele comune pentru intarirea casei domnitore, si cu deosebire a clironomului.

Din acestu incidinte reprezentanti'a clerului si a poporului arhidieceșanu intrunitu chiaru la timpu in sinodu anualu, va află calea si moduru de a maifesta la preanaltulu pronolu Maiestatei Sale cesare si apostolico-regesci fericitarile omagiali si sincere ale arhidieceșei intregi.

Catu inse pentru singuraticile comune bisericesci, aflu că e de lipsa: ca clerulu si poporulu pretotindenia sê fie contielesu bine in privinti'a cumit'a di sê se manefesteze și in vieti'a poporului nostru bucuri'a generala, ce provine din devotamentele nôstre omagiali catra Maiestatea Sa regele si catra preanalt'a dinastia.

Spre Acestu scopu recomendu: ca dio'a ceu ce cadu in 12/24 Aprile a. c. sê se serbeze pretotindenia ca serbatóre patriotica iubileara intru binecuvântarea si marirea cununei aniloru 25 din fericit'a casatoria a Maiestatiloru Sale regelui si reginei; celebranduse in tôte bisericile parochiale sant'a liturgia impreunata cu psihologia mare

si cu rogatiunile prescrise anume pentru monarchulu.

Recomendu mai departe: ca in aceeasi di nainte de médiadi poporulu nostru, plugarii, industriasi si toti altii sê se contenesca dela lucru si sê participe in vesminte serbatoresci la solenitatile rituali in biserica, apoi si la alte intruniri de bunacuvintia, cari pôte se vor aranga intru marirea si decorulu festivitatii.

Va fi orulu lucru laudabilu, placutu lui Dumnedieu si corespundietoriu inimei preabunului nostru monarchu: deca in aceeasi di iubileara ne vom aduce de vintu cu indurarea cei seraci si le vom intinde dupa putintia ajutoriu in bani, ori in victuale ori in vestminte, ca asia si cei mai lipsiti de midilócele traiului sê aiba atunci posibil'a mangaere si sê pôta participa și ei in bucuri'a dilei.

Oficiile protopresbiterale si cele parochiale suntu poftite a lua mesurile necesarie spre a se aduce acestu cerculariu alu meu cu tóta repedimea la cunoscenti'a publicului, si spre a se intocmi serbarea iubileara intr'unu modu catu se pôte mai stralucitu.

Sibiu, 5 Aprile, 1879.

Archiepiscopulu Transilvaniei:

Mironu Romanul.

Revista politică.

Sibiu, in 6 Aprilie.

In linia primă a evenimentelor politice interne se află de astădată mișcările electorale în Cislaitania. Un comunicat al conducătorilor partidei cehece-naționale, după admonările obicinuite la unire, declară că deputații poporului cheic, vor avea de deosebită grijă să se arate în fața electoratului că au în vedere binele țării și să se abțină de la orice partidă clericală din Bohemia și din țările vecine.

Îndată ce ambele parlamente vor fi întrunite li se va așterne proiectul despre administrațiunea Bosniei și Erțegovinei. Principiul

conducătoriu la compunerea acestui proiect a fost, ca cheltuelile de administrație ale țărilor ocupate să se acopere din venitele lor.

Atentatul asupra Țarului a produs pre tot locul aceleși simțăminte de indignațiune, ca și în Rusia. Se vorbește, că el va fi signalul pentru o reacțiune generală, care fără îndoială este medicamentul cel mai rău pentru scăderile, de care bolesce statul rusesc.

Și convențiunea de la Novi-Bazar ar fi — har domnului — încheiată. Numai Albanesii au așternut ministrului prezident italian un protest, care ar pute da ansă la noue nemulțămiri.

Din vorbele multe și varii ce se fac despre cestiunea Rumeliei răsăritene mai avem a înregistra un rezultat pozitiv, adecă denumirea lui Aleco Pașă de guvernor al acelei provincii. În Constantinopol s'a ținut în zilele aceste un consiliu de ministri, la care au luat parte cei mai distinși generali ai armatei turcesci, în care s'a discutat cestiunea Rumeliei răsăritene și a Greciei. Rezultatele acestui consiliu sînt dubii.

„Republique française” anunță că proiectul unei ocupațiuni mieste a Rumeliei este părăsit cu desevêșire. Negocierile, care se urmează de present între cabinetele europene au de basă prelungirea pe un an a puterilor comisiunei internațiionale dela Filippopolis. Acel deșăriu dice, că ocuparea Balcanilor de cătră trupele turcesci este amănată pentru o dată nehotărîtă.

Cu ocaziunea serbătorilor Pascilor și-a luat vacanțe și guvernul frances. Președintele republicei, d. Jules Grévy, s'a dus la moșia sa în departamentul Jura, ear ministrul de financie, d. Leon Say, spre sudul Greciei. D. Leon Say e înlocuit pe timpul absenței sale prin ministrul postelor și telegrafulor, d. Cochery. D. Freycinet asemenea a părăsit Parisul și d. Waddington a plecat la Laon, spre a se odihni câte-va zile și a asista apoi

la ședințele consiliului general de acolo. Înainte de despărțire, miniștrii au mai ținut un consiliu, la care președintele republicei a subscris un decret, prin care se făcuse însemnate schimbări în personalul tribunalelor din Paris, Lyon, Bordeaux, Grenoble, Rennes s. a.

Prin aceasta, guvernul voiesce să facă de prisos propunerea d-lui Boyset, care cere investitura magistraturii și care cu feră ar fi putut de Senat.

Partea principală a adresei adunării naționale bulgare cătră principele Donducoff, conține aceasta: „Eselență!

„Mărginirea teritoriului și poziția imposibilă a principatului Bulgariei, cu greu sînt menite a implini speranța Țarului liberator în privința prosperării principatului. Isovoarele veniturilor țerei nu sînt în nici o proporție cu sarcinile, cari i sînt impuse dinainte, atât față de Poarta, cât și față cu creditorii Porței. Alte concințe și greutăți financiare se vor nasce prin emigrarea necontentită din acele districte bulgare, cari sînt lăsate în mâinile Turcilor.

Dificultățile politice cari vor urma din aceste vor fi și mai agravate prin persecuțiile și barbariile, cari însoțesc tot-d'auna regimul turcesc. Prezența garnisoanelor turcesci va sta deasupra slabei noastre individualități politice ca sabia lui Damocles. Ea va împede deca dezvoltarea noastră și va ține într'o stare continuă chiar orașele noastre dumărene, peste cari în scurt timp ar pute năvăli.

Pentru a pute preintimpina aceste garnisoane turcesci ale căror mâni sînt încă roșite de sângele femeilor și copiilor bulgari, ar fi necesar ca principatul să ia în considerare armată, care însă ar storce avuția națională. Strigătele sfășietoare de ajutor răsesc, pătund până la noi prin Balcani, strigăte din inimile acelor cari trebuie să rămăe sub jugul turcesc, ale acelor cari prin sânge, religie, limbă și prin lungi

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Urmare Carrance.
(20. urmare.)

XIV.

Dela strada de l'ormare până la Marseille.
(urmare).

— Privesci portretul d-lui Michel, dișe ea, este nimerit de minune.

— Așa dar nu m'am înșelat, dișe Van-der-Bader, am găcit că este el.

D. Ellermann încercă toate mijloacele posibile, pentru a îndupleca pe amicul seu să plece.

— Numai un minut încă, dișe doctorul, care înghiți portretul cu ochii.

— Două minute, dacă îți place, scumpul meu învățător, oftă studentul, care trebuia se aibă un mare fond de filosofie, numai vom greși trenul la Marseille.

Acest cuvânt schimbă situația.

— Să greșim trenul! strigă profesorul trăsărind. Vină, vină, amice.

Și salutând atât de stângaci precum numai un învățat o poate face el cobori iute scara.

D. Ellermann îi urmă.

Copila cu fața drăgălașă îi însoți și i aruncă tinărului om, o privire expresivă.

Studentul zimbă cu melancolie, înroși și își plecă ochii.

Ce enigmă viețuitoare era acest soț al doctorului!

— La Marseille! la Marseille! repetă cest din urmă, și înainte de toate să vedem să nu greșim trenul.

— Nu l vom greși, domnule doctor, însă lucrul esențial este, să mergem la hotelul nostru, pentru a ne lua bagagiul.

— Bine țiți... dar la care hotel am tras?

Studentul scoase din posunar un mic porfoliu pe care îl deschise.

— Hotel de la Plata, strada Geoffroy-Marie, dișe el.

Van-der-Bader, care nici odată

nu se îngrija de nimic, se uită la Ellermann cu stimă.

Cest din urmă dișe cu un suris semnificativ:

— Tot sînt dară și eu de ce-va bun.

XV.

In care Ellermann înlocuiește pre Michel.

Monstrul care scuipă fum și foc tocmai se oprî liniștit în gara dela Marsaille, spre marea bucurie a lui Van-der-Bader și a lui Ellermann.

Ora repausului sosise în sfêșit pentru cei doi călători ai noștri, și și era timpul suprem.

De la plecarea sa din Leyden, doctorul slăbise, și slăbise încă binisor, ear studentul schimbă coloarea sa rumană cu o paliditate bolnăvicioasă.

Aceste două ființe împreunate prin întâmplare, deveniră nedespărțibile, una de alta.

Pentru nimic din lume elevul nu s'ar fi despărțit de învățătorul seu.

Un strein inițiat în aceste rela-

țiuni particulare, în această alipire grăbită a doi oameni, cari se cunosc-teau de timp atât de scurt, ar fi fost foarte surprins.

Fără îndoială aici zace ascuns vr'un mister, și-ar fi diș el.

Însă în zadar el s'ar fi încercat să l descopere.

Cine știe nu vom fi noi mai norocoși înainte de a sfêși această scriere.

Altecum, pentru noi, misterul nu va fi atât de mare, încât să nu l putem străbata.

Eatăc un vechiu învățat, care nu cunoaște viața, care se aruncă fără prevedere într'o lume nouă și care, în oara plecării află pe unul din vechii sei elevi, scrutaător ca și el, care l grămădește cu prevenirea, cu alipirea, cu rănirea seu, face îi face în sfêșit miile de mici serviții.

Amiciția eroului nostru, pentru Ellermann nu părea ea a fi cu totul firească?

Alipirea tinărului om de acest profesor închis și serios, ce e drept e mai puțin espicabilă; însă acest

coli de suferință și speranță sunt legați cu noi.

Vă rugăm Escelență, a fi interpretul acestor simțimente acolo unde trebuie să fie cunoscute.

Atentatul din Petersburg.

Atentatul avu loc la 9 oare dimineața la cornul edificiului al statului major cercual din Petersburg pe piața admiralității, peste drum de purlatul palatului lui Gorceacoff. Zidul edificiului statului major poartă urme de gloanțe. Atentatorul se numește Ioan Scoloff, în serviciu la un etablissement al ministeriului de finanțe în provincă; el nu voi a da date mai de aproape și dice: viitorul va judeca faptul seu! Subsuori avea lipite cu ceară două capsule cu venin; pe când fu el arestat scârșni din dinți și înghiți probabil veninul. În curând după aceea îi veni să verse și făcea spumă pe la gură. Sara se respândise faima, că el ar fi murit după ce el s'ar fi opus, a lua contraveninul oferit; cu toate acestea, pare a fi succes, a aplica mijloacele în contra veninului. Sara cetatea era iluminată, masse de popor încungiura palatul imperial, împăratul s'a arătat în fereastră. Din toate părțile ale imperiului și dela curțile străine sosesc telegrame de felicitare. Aristocrația din Petersburg, sub conducerea contelui Bobrynski, a trimis o deputațiune, care a exprimat împăratului supunerea sa și totdeauna indignațiunea despre atentatul întemplat.

Criminalistul, pe care după cercetări mai detaliate l-ar chema Solowieff și ar fi de 30 ani, a descărcat mai întâiu trei împușcături asupra împăratului, și după ce era deja culcat la pământ a împușcat a 4 oară lovind pe un polițist; după aceste fu escortat la prefectura poliției. Împăratul s'a urcat în ecuiagiul majorului local care a alergat îndată la locul atentatului, și a plecat în societatea împăratului către palatul de earnă, unde după puține minute a sosit deja toți membrii familiei împărătesci și în timp scurt mii de funcționari civili și militari precum și corpul diplomatic. Împăratul luă parte ca tot-deuna la 11 oare la liturghie; la 12 oare se săvârși în biserica cea mare a palatului de earnă o rugăciune de mulțămire; între aceea toate persoanele, ce s'au prezentat în palat, au luat pozițiune în sala albă; se dădu o espresiune via de bucurie, când împăratul, părăsind biserica, a pășit prin sale și a intrat în urmă în sala albă, unde el și-a exprimat celor prezenți mulțămirea sa pentru loialitatea dovedită. La 3 oare împăratul merse singur în ecuiapaja sa obicinuită

deschisă la catedrala casanică, unde săvârși el o rugăciune de mulțămire „Golos“ află, că spre judecarea atentatorului se va institui un tribunal superior; cu cercetarea prealabilă s'a însărcinat senatorul Leontieff, care a și pășit deja la împlinirea misiei sale. Se adevărește, că criminalistul se chiamă Alecsandru Solowieff, el ar fi fost învățător în Toropetz (guvernamentul Peskau). Scirile despre o încercare de otrăvire a criminalistului nu se adevăresc; vârsarea de sânge, care o avuse Solowieff, ar fi fost o urmare a tractărei crudele de către public cu ocaziunea arestării atentaturului, care numai prin pășirea grabnică a poliției fu scăpat de moarte. Cătră dignitarii adunați în sala albă a palatului de earnă împăratul s'a adresat cam în următorul chip: Scăparea sa o mulțămesc provădentei dumnezeiesci; el vede într'aceasta o indigitare, că viața sa ar fi încă necesară pentru patria iubită, căreia va jertfi el anii sei din urmă cu aceeași iubire, cu care a servit el întreaga sa viață.

O adresă contra proiectului de maghiarisare.

Sinodul parochial dela biserica Sântului Nicolae din Brașov a votat și trimis cătră Metropolitul gr. or. pentru pașii întreprinși în contra proiectului de maghiarisare al d-lor Tisza-Tréfort următoarea adresă de mulțămire și de aderență:

Escelența Ta Prealuminată și Preasânțite Archiepiscoape și Metropolitel!

Membrii sinodului parochial dela biserica sântului Nicolae din preurbul Scheiu din cetatea Brașovului vin cu cel mai profund respect și devotament, a da espresiune via simțimentelor, cugetărilor și vederilor lor față de pașii ce ai făcut Escelența Ta împreună cu deputațiunile dieceselor sufragane, la Majestatea Sa Preaînaltă sancțiune prealabilă acelu proiect de lege, prin care pe de o parte se vatămă în punctele cardinale autonomia bisericii noastre garantate prin lege și se scurtează în punctele principale drepturile autorităților noastre scolare confesionale, eară pe de altă parte se intenționează nimicirea limbii, împedecarea și surparea culturii naționale.

Moșii și strămoșii nostri au știut să și apere limba și biserica strămoșască cu toată rezoluțiunea și tăria în timpurile acele grele și critice, când era crimă, a fi ortodocs și au suferit chiar și persecuțiunile cele mai grele pentru aceste tesăure naționale, deși

n'au meritat acele prigoniri. Noi strănepoții acelor strămoși întăriți în lupte pentru odoarele cele mai prețioase, dechiarăm în fața lumii sus și tare, că și noi ca și străbunii nostri vom să rămânem Români cu limba românească și cu cultura românească pentru că o națiune se poate cultiva cu succes bun numai în limba sa națională.

Retăcem starea cea tristă și deplorabilă, în care au ajuns interesele noastre economice, sociale, naționale și politice prin sistema cea nouă de guvernare, dar nu putem înăduși în pepturile noastre simțul de amărăciune, când vedem, că ni s'au tăiat scoalelor noastre fără nici un drept și raționament și acele isvoare pentru cultura, la care după decrete împărătesci și după chrisoave vechi am avut și avem tot dreptul. Dar mai presus de toate proiectul de lege pentru introducerea limbii maghiare ca studiu obligatoriu în scoalele noastre populare, ne umple de cea mai mare ingrigire pentru limba și cultura noastră națională.

Piii acestei sante biserici vin și declară cu toată rezoluțiunea, că aprobază și salută cu cea mai mare bucurie pașii, ce i-ai făcut Escelența Ta, împreună cu deputațiunile dieceselor sufragane în caus'a autonomiei bisericesci, limbii și a scoalelor noastre confesionale. Înainte numai pe drumul acest'ale cu tărie, energie și cu perseveranță și pașii vor fi încoronăți de rezultate imbucurătoare. Te rugăm Escelență, să conțezi totdeauna pe devotament, și spriginul nostru moral și material mai cu seamă în momentele aceste grele și critice, când stă un nuor greu și încărcat de furtuni să se descărce asupra capetelor noastre, pe lângă toate asigurările ce le-a dat monarhul în mod serbătorec, în fața deputațiunilor noastre bisericesci, și să ne nimiscească limba și cultura noastră națională.

Primesce Escelența aceste declarațiuni emanate din convincțiunea cea mai leală și mai sinceră. Tot-deodată Te rugăm, să nu cruți osteneala, a Te întrepune cu autoritatea înaltei demnități în casa magnaților în contra despomenitului proiect de lege. Se trăiesci Escelența Ta spre binele și fericirea națiunii și a bisericii noastre ortodocse resăritene.

Brașov, 18 Martie 1879.

Din ședința sinodului ordinariu dela biserica sântului Nicolae.

(Gaz. Tr.)

Convențiunea româno-ungară asupra tarifei căilor ferate.

Ministeriul princiar al agriculturii, comerțului și lucrărilor publice

al României, lucrând ca direcțiune de exploatare a liniei drumului de fer Ploiesci-Predeal, de o parte, și ministeriul regal al comunicațiunilor și lucrărilor publice al Ungariei, de altă parte, dorind a stabili principiile tarifare ale unui serviciu de transit pe liniile Grosswardein-Kronstadt și Bucuresci-Predeal prin o convențiune schimbată între ambele ministere, și care va intra în lucrare în același timp cu convențiunea internațională, ce se va schimba între cele două guverne vecine, în scopul de a modifica unele din dispozițiunile convențiunei încheiate în anul 1874, la 19 (31) Mai, relativă la juncțiunea căilor terate, au numit pentru acest sfârșit:

Pe d. C. P. Olănescu, inspector general, șeful controlului drumurilor de fer române, și pe domnul Alecsandru Ribăry de Ribăr, consiliariu ministerial, șeful secțiunii drumurilor de fer și navigațiunei.

Cari, după ce și-au comunicat deplinele puteri, găsite în bună și regulată formă, au convenit asupra articolelor următoare:

Art. 1 Ministeriul princiar al României asigură pe linia Bucuresci-Ploiesci-Predeal, pentru mărfurile în vagoane complete și transportate transit, aceleași unități tarifare pe tona chilometrică, ca și acele care s'ar găsi în vigoare la aceeași epocă pe linia Bucuresci-Verciorova pentru serviciul de transit și pentru același fel de mărfuri.

Art. 2. Ministeriul princiar mai declară, că acordă pe linia Bucuresci-Ploiesci-Predeal, pentru mărfurile de transit, aceleași avantaje, ce ar fi acordate la aceeași epocă sau prin cale de refacție, sau prin ori-ce altă cale, pe linia Bucuresci-Verciorova pentru același fel de mărfuri de transit, în aceleși condițiuni de cantitate și de termen.

Art. 3. Ministeriul regal al Ungariei declară din partea sa, că acordă pe linia Kronstadt-Grosswardein, pentru mărfurile de transit venind din România și încărcate în vagoane complete, aceleși avantaje de tarif ce ar acorda la esportăție pe aceeași linie, la mărfurile de același fel de provenință ungară.

Art. 4. Convențiunea de față va înceta de odată cu convențiunea comercială internațională acum în vigoare între ambele state vecine.

Făcută în duplu esemplar, la Budapesta, la unsprezece Martie, anul una mie opt sute șaptezeci și nouă. (Semnat), C. Olănescu.

(Semnat). A. de Bibăry.

Pentru conformitatea traducției, Ministrul lucrărilor publice M. Phéréydes.

student, nu spusese el, că caută fericirea, și că spre acest scop umblă prin lume?

Nu este oare foarte probabil, că acești călători împreunăți prin aspirații aproape asemenea, să încerce unul pentru altul una din acele amicitii iresistibile, pe cari viața în călătorie adese le face atât de ușoare și atât de plăcute?

Van-der-Bader nu se simția bine când îi lipsia amicul seu.

Dedat a se folosii de limba învățătorului, el nu cunoștea nimic din viața de toate dăile, și toate micile convenții sociale, erau litere moarte pentru dănsul; afară de aceea, el puțin cunoștea limba franceză.

Ellermann, suplinia neajunsurile învățătorului, el avea purtări plăcute, atrăgătoare, avea multă bunăvoință, vorbia corect limba lui Voltaire, și accentul seu holandes îi dădea vocii sale chiar un farmec mai mult.

Dacă totuși cineva se va mira de această amicitie intimă, care se născu atât de iute în acești doi bărbați, noi în neputința noastră, nu o

vom pute esplica, rugăm însă pe cetitori, să urmărească cu răbdare desvoltarea acestei istorii.

Van-der-Bader și Ellermann eșiră din gară cu sacurile lor de drum și fură nemijlocit asurdiți prin strigătele discordate ale comisionarilor și feciorilor de hotel.

— Hotel de la Bourse aici! strigă o voce răgușită.

— Călătorii pentru Vulturul de aur, dicea altul.

— Domnii cari trag la marele hotel Beauveau.

— Aici, dise Van-der-Bader, și se aședă cu Ellermann, în micul omnibus al hotelului, în care mai ședea o Engleză înaltă uscăcioasă cu fața încornurată și cu atitudine bătoasă.

După vr'o câte-va momente omnibus descărca călătorii înaintea casei ce se afla la cornul stradelor Beauveau și Quai-Napoléon.

Ellermann înfrânt de oboseală, nu dicea nici măcar un cuvânt; învățătorul din contră, era plin de bucurie.

— În sfârșit, îl vom vedea, oita el.

Teissier, proprietarul actual al hotelului, îi intimpină cu prevenire.

Fără de a mai avé grija Englezzei cu fața de pergament, doctorul eși ca o bombă din omnibus, se împedecă și cădu cât era de lung pe trottoir-ul asfaltat.

— Aoh! făcū Engleza, acoperindu'și fața cu vëlul.

Ellermann se repezi, cu un țipet la cel cădut. Van-der-Bader se spăriase binisor de căderea sa.

În momentul, când Teissier și studentul s'apriară de el, el se ridică repede.

Ellermann, cu o mână pe inimă, încercă să sprijinească cu ceealaltă pre prietinel seu.

Acesta îl împinse ușor la o parte.

— Nu cum-va te-ai rănit domnule? întrebă Teissier.

— De cine am onorul? întrebă profesorul.

— Eu sânt directorul hotelului Beauveau.

— Du-mă la domnul Michelet, dise învățătorul, de astă-dată nu o să'l greșesc.

— Dl. Michelet, din Paris?

— Fără îndoială; sânt doară mai mulți Michelet?

— Deu, domnule, răspuse Teissier, D-ta mai că vei fi venit prea târziu...

— Doar n'a părăsit Marseille, întrebă Ellermann, reculegându-se de emoțiunea sa.

— Ați dimineată la un-spre-dece ore a plecat la Said.

— Ah! dumnezeule! esclamă învățătorul.

— Nu ne-ai pute spune, unde l-am pute afla.

— Îl puteți afla în Alexandria.

— Domnule Ellermann, se plecă, dise profesorul.

— Nu este cu putință, răspuse Teissier, vasele cari fac linia la Egypt pleacă tot în 9, 19 și 29 a fie-cărei luni, trebuie dar se ramâneți dece dăile în Marseille.

Van-der-Bader dădu din cap și intră cu Ellermann în hotel.

(Va urma).

Catastrofa dela Seghedin.

(Raport special al „Tel. rom.” dela un martor ocular).

III.

(Înceiere.)

Am cercat dela cunoscuți de-ai mei a procura bani imprumut, întâiu dela un colegă al meu, carele e cam bănos, dară spre nenorocirea mea nu avu bani destui la sine și așa nu mi putu da nimica imprumut, mă adresaiu apoi la un Jidan negustoriu, dela carele avem obicei de a cumpăra diverse mărfuri, și acesta fû așa de afabil de a mi imprumuta 10 fl. v. a.; Dară spre a puté merge pre trenul personal până la orașul C.; nu mi era destul. Ce se fac? Mă resolviu a telegrafa amicului M: în C.; ca să mi trâmăta indată 50 fl. imprumut, dară cei dela telegrafu împărțându mi, că după bani să nu aștept, că de aceia la drumul ferat nu se primesc, ci numai pre cale postală, mă resolviu a merge în comuna Szöreg.

Ajungând deci în comuna aceea, și necunoscând pre nime am socotit să merg la popa sârbesc ca după dătină română, cea mai însemnată persoană în sat și să mă rog de acela, să ne deie cortel, până când vom puté merge mai departe. Dară ce se veđi! Popa acela, de și avea destule chilie de locuințe și era om singur, veduv, n'a avut milă de starea noastră, în carea ne aflam sgriburind de frig în timp vântos, afară în mijlocul uliței; beata maică leșina de oboseală, copii strigau după mâncare, totuși inima petroasă a preotului nu auđi glasul celora ce strigau după ajutoriu și nu ne dădu loc, de și mă provocaiu la preotul sârbesc din Seghedin, că acela ne-a îndrumat a merge la densus și că și eu sum de relig: gr. or.

După aceea ne întâlnirăm cu un jurat al satului și acela ne îndrumă la dascălul satului, unde spre bucuria și mângăierea noastră aflăram un căpitan din Seghedin cunoscut și acesta recomandându-ne dascălului și dascăliței, ei cu bucurie și plăcere ne primiră în cortel și chiar în 2 chilii ale sale, unde deja căpitanul cu familia sa cuprinsese loc, și unde era căldură foarte binefăcătoare pentru oasele noastre sdrobite. Ne-am restaurat noi puțin, dară preste noapte nu puteam dormi toți în cele 2 chilii; ce era de făcut? — maica, mai departe femeia mea cu copila de țită cuprinsă loc într'o chilie pre jos așternânduși pat, numai să fie în casă caldă, noi ceilalți toți căutarăm culcuș preste noapte în scoală ca un hambar de mare și rece ca în pesteră. Mai sosî și inspectorul scolaru cu familia sa și neamurile numeroase împreună, încât acum la olaltă eram 20 persoane. Am socotit, că atâte persoane dacă ne vom pune și vom sufla în pumni, se va încălđi scoala, dară vană ne-a fost socoteala și așa nu remasă altă, decât a încălđi cuptoriul cel mare cu foc de paie. Da vai, greu se mai încălđia scoala. Deabia se simția la cuptoriu și giurul lui căldură; în fundul scoalei încă tot popul nordic domina. Deci îmbrățoșăram cu toată căldura omenească cuptoriul și ne tânguim cu toții despre catastrofa din Seghedin, familia inspectorului își plângea toată averea innecată în apă, fica sa își plângea bărbatul, că nu scia ce s'a ales de el, eu cugetam la locuința și patul cel bun din Seghedin, numai suspinele erau mutele vorbe ale celor ce suferiau; — și se rupea inima de atâta durere și văierătură. Pre urmă somnul și-a cerut tributul seu și ne căutarăm de așternut în pregiurul cuptoriului, am tras două bance lungi înainte și pre acelea îmi făcui pat, era moale ca o peatră; mă învârtiam când pre o lature, când pre cealaltă, dară nici o lature nu se putea înpăca cu patul meu și așa mai nimica n'am

durmit; pre copii îi aședă pre după cuptoriu, românesce, ca purceii lângă olaltă, pre paie și durmiră ca duși până dimineața.

Ceva mai departe de cuptoriu se culcă familia inspectorului cu neamurile sale pre bănci și table și plângea cu amar de patul cel neindatinat. Cel mai neinpăcat dintre ei însă era un ficiorașiu de 6 ani, carele toată noaptea cu tonurile sale nearticulate conturba liniscea publică a dormitoriului, încât era de neces să l trimit la Neurotchen, unde se uscă ghița! În ziua următoare am așteptat veste sigură, că oare stă încă casa noastră, am și vrut a merge la Seghedin după mobiliariul meu, dară un vifor cumplit, care făcea din pulbere nor, mă oprî a merge acolo. Ne rugam lui Dumnezeu să ne păstreze puținica avere ce avem și să ne-o scape în pace; numai odată cătră ameađi ne vine vestea că și casa noastră din Seghedin unde locuim, s'a surpat în apă, prin urmare tot ce am avut acolo în preț de 2000 fl. v. a. a înghițit apa, un strigăt unison de „Vai de noi!” au fost resunetul durerei noastre, sudori reci ne-au curs pre spate și după o pauză lungă de tăcere erupserăm cu toții într'o lăcremare ne descriptibilă, dară o voce din inimă ne spunea, că nu se poate, ca o casă de peatră așa de tare ca aceea să se dărîme așa de curând și în speranța aceasta legănându-ne așteptăram sosirea ginerelei, inspectorului de scoală ca să ne aducă scirea autentică și să ne mângăie sufletele intristate. Până la sosirea lui minutele erau eternitate, după ameađi numai odată sosese densus spre mângăierea muierei sale desperate și tremuram de răspuns, carele ni l va da densus pre întrebarea, că oare mai stă casa noastră? Pare că ascultam pre Mesia și când ne spuse, că casa noastră încă stă, cădurăm de bucurie cu toții în genunchi și mulțamiam din adensus inimei noastre atotputernicului Dumnezeu, că ne-a mântuit partea cea mai mare a averii noastre! Așa rugăciune ferbinte românească de mult n'a eșit din pepturile noastre ca atunci.

În zilele următoare m'am și dus cu câte un car după bogagia remasă. Partea cea mai mare am adus-o mântuită și am mutat-o la orașul M., unde ne aședăram, însă dauna totală cu ruina mobiliilor, furarea și pierderea multor obiecte mărunțișe totuși mi se urcă la suma de 500 fl. v. a.

Asemenea o daună de 200 fl. v. a. are colega meu S., a cărui cărți prețioase fură esundate de apă, însă și el debia scăpa cu viața întreg sănătos.

Al treilea coleg (totromân) B., cu familia împreună s'a tras cu cele mai necesare în hotelul Ungaria, în strada cea carea a ramas singură uscată, adevărat neatinsă de apă, cele mai multe mobilie însă cu porcelanărie ascunsă între servete în cuadropuri bine aședate au rămas în casa sau locuința sa făcută din lut, din care causă deabia ajunse apa la locuința sa, indată se surpă cu toate ale sale, încât dauna i se urcă la 1000 fl. v. a.

Al patrulea, june român, scriitoriu încă scăpa în pace, dară umblă până în cote în apă, până când scăpa toate ale sale udate bine.

Precum vedeți nici un suflet român n'a perit în Seghedin.

Vreați se sciți acuma, că ce urmări a avut ecsundarea Seghedinului? Că

1, s'au surpat 6633 de case, dintre care și de cele mai solide, care reprezentau un preț de circa 4 milioane în valoarea lor materială, și un preț de circa 3 milioane în valoarea pretensiunilor intabulate pre ele; mai departe

2, 80,000 de jugere de pământ

cu semănăturile cele mai frumoase fură esundate, a căror folosință pre un an perdut se poate calcula la 1 milion floreni;

3, multe mișcătoare, constătoare din diverse lucruri de casă, documente și animale în preț de 1 milion înoată în apă;

4, până acuma 59 persoane din apă morți scoși se scie, dară încă câți mai zac sub casele dărimate;

5, poporațiunea s'a înprăsciat în toate părțile Ungaiei mulți cu scop să nu se mai întoarcă la vatra nenorocirii.

Putem aștepta, până vom vedé Seghedinul eară în picioare.

Varietăți.

* (Cas de moarte). Subscrisul cu inima frântă de durere aduce la cunoscință că mult regretatul soț și părinte, Ioan Ganea, paroch greco-oriental în Ferihaz, după multe suferințe, Dominecă. în 11 Martie a. c. s'a dat nobilul suflet în mânilor creatorului seu. Răposatul a păstoriit turma cuvântătoare lui incredințată în restimp de 28 de ani cu un zel caracteristic adevăraților slugitori ai altarului. În mormântarea s'a întemplat Marți 13 Martie a. c. la care au funcționat 13 preoți sub conducerea Părintelui Demetriu V. Moldovan ca esmis protopresbiteral, cu care ocaziune P. Moldovan rosti o cuvântare eșită din inimă, carea fû balsam alinătoriu pentru inimile noastre înfrante de măchnire.

Totodată esprimă cea mai cordială mulțamită tuturor P. T. Domni, cari în număr atât de considerabil au concurs la onorurile din urmă arătate mult regretatului soț și părinte.

În numele familiei.

Zacharie Ganea m. p.
paroch gr. or.

* (Curiosum) Cetim în diariul „Hunyád” ce apare în Deva: „Procurorul regesc a făcut arătarea la oficiul vicecomitelui, că sub conducerea protopresbiterului greco-oriental din Deva ar fi figurat la o procesiune între praporii biserice și steagul național român. Vicecomitele a întreprins indată pașii legali.”

* (Revoluționari în Varșovia). În urma unei anunțări s'au făcut în Varșovia numeroase perchisiții și multe arestări. Această afacere o conduce procurorul tribunalului din Varșovia, în persoană ajutat de 50 gendarmi. Vatra principală a nemulțămitorilor Varșovieni, polonesi, s'a aflat în casa lăcătușilor Buch, Tomașevschi și Comp. Gendarmii aședăți în giurul casei atraseră mult public, care stătă acolo până la orele două din noapte adevărat dură perchisiția. Poliția spune lumii că caută falsificatori de note de bancă. Prin perchisiție aflăram mai multe cărți și scrisori social-revoluționare în limba polonă, o mulțime de revolvere, pumnale, cartușe, etc. În zilele următoare se făcură arestări foarte numeroase, și în alte orașe precum Wilno, Osvejno, Lomza etc. Toți arestații sânt aduși în citadela Alecsandru din Varșovia. — După cum spune „Novoje Wremja” din Petersburg, Impăratul Alecsandru a respins toate petițiile reprezentanților provinciali, cari cereau un fel de constituție.

* (Despre atentatul contra generalului Drenteln). Causa atentatului contra generalului Drenteln după cum scrie foaia rusă „Obsceje Djelo” a fost descoperirea și confiscarea tipografiei foaiei socialisto-republicane „Semlja i Wolja” (Țară și Libertate), care s'a făcut chiar de generalul Drenteln. Aceasta era cea mai mare tipografie secretă din Rusia. Din ziua nimicirii acesteia mai în toate zilele

primia generalul scrisori anonime, în care era tacesat de subjugator al libertății și amenințat cu moarte. Este de mirare, că și moartea lui Mesenzeff, a fost căsunată printr'un cas de aceste. El descoperi într'o latrină o presă litografică a comitetului revoluționar, care nu încetă de a l urmări până nu fû ucis.

* (Originea semilunei).

De mai multe ori învățații s'au încercat de a cănta să afle la ce eveniment, la ce idee poate să se rapoarte emblema islamismului: semiluna. Ei se mulțamiră, la început, de a semnala prezența unei semiluni pe dosul mai multor monede de ale cetății Bizanțiu, monede ale cărora întâia față aveau figura Hecatei, și fiind că, după opinionea primită până în timpurile din urmă, Turcii n'au decorat cu semiluna turnurile și stindardele lor de cât de la luarea Constantinopolei, s'a declarat că ei imprumutaseră acest simbol dela vechile monede bizantine.

Totuși câți-va învățați au obiecțat, că Turcii profesau un prea mare dispreț pentru tot ce provenia de la dușmanii lor învinși, pentru ca să fi adoptat ca semn al credinței lor o figură care să ține de tradițiunile bizantine. Tot-o-dată, ei descoperiră în istoria luării Constantinopolei, făcută de un martur ocular, venețianul Nicola Barbaro, o frază care părea a da soluțiunea problemei.

Barbaro povestește că, în timpul impresurării, a auzit de multe ori amintindu-se prorocia, că orașul nu va fi luat de cât numai dacă luna, fiind plină, se va arăta la orizont numai pe jumătate și, intradevăr, în noaptea de 22 spre 23 Mai 1453, dată asaltului final, a fost o eclipsă, fiind luna plină.

Eată deci, diceau cu triumf învățații aceștia, misteriu explicat.

Între aceste, învățații, fiind încântați de descoperirea lor, rămaseră mai mulți ani fără să se mai ocupe cu cestiunea ce o credeau pentru tot-dea-una deslegată. Dar eată că un profesor din Universitatea de Copenhaga, d. Sibiern, având anul trecut oarecari indoeli în această privință, începă să scormolească cu luarea aminte prin istoricii turci, mongoli, arabi și chiar chinezi, din veacul al XII-lea până în al XV-lea; el află în aceștia că, cu mult înainte de cucerirea Constantinopolei, Turcii se serviau cu emblema semilunei; cetele lor cari, în 1209, trecură în asalt peste marele zid chinezesc, aveau ca semn militar (istoricul contimporan Men-Hong mărturisește aceasta) un steag încungurată cu nouă cođi de cal și cu o semilună deasupra.

Acest simbol din urmă provenia de la cultul păgân al stelelor, la care Turcii erau dedați înainte de a deveni musulmani și pe care Mahomet îl proscrise cu atâta asprime.

Mai târziu, această origine fû uitată și, în urmă, după trecerea Khalifatului de-asupra capului Sultanului turcesc, acest semn al unui păgânism elementar, a devenit emblema islamismului, a căruia fondator pedepsia cu moarte pe sectatorii sabeismului, s'au ai cultului stelelor.

* (O raritate de memorie). Cetim în „Curierul Balasan” următoarele: De mult cetirăm în diarele bucurescene, ba chiar auđirăm dela mai mulți bărbați însemnați de aici, că un domn Șapira prin producțiunile sale atrage admirațiunea fie-cărui. În timpul din urmă am publicat și noi în „Curier” anunțul acestui domn mnemonic și fisiognomist dar cu toate aceste ne-am cam îndoit despre cele auđite sau publicate. Ne-am decis dar a l vizita. Prima lui vedere n'a făcut asupra noastră o impresiune mai deosebită, dar când ne-am uitat țintă la el, am observat în ochii lui acea profundă pătrundere și greutatea voluminoasă a cugetării, care e atât de

rară la oameni. Am purces apoi imediat a 'i vedé producerile, din care unele erau următoarele: D. Șapira ne-a prezentat un cod voluminos rugându-ne a' l deschide ori unde și a spune prima literă din o pagină. Abia o pronunțam, eată că d lui începă a recita pe de rost toată pagina. Ne dădu o biblie, i-am numit earăși inițiala unui cuvânt din o pagină, și d-lui ne recitā toată fila. De 'l întrebam de un nume de botez, el ne spuse imediat capitolele, paragrafele și rândul din Biblie în care se găsește acest nume. Ne puse de am deschis biblia și d-lui ne citā îndată numele ce se afla pe acea pagină. Din câte-va mii de cifre, ne spuse îndată ce cifră am eliminat din vre-o sumă oare-care. Un șir întreg de alte cifre mari scrise de noi, le recitā în toate sensurile. Producțiunile d-sale de memorie sânt într'adevăr colosale. Biblia care e o scriere atât de mare, apoi codicele Napoleon, etc., le scie d-lui pe de rost. El ne spune de câte ori un cuvânt sau un număr oare-care se află în acele cărți. Talmudul e o carte de 36 volume. Iei un bold și împungi cu el în unul din aceste volume. D-lui ne spune îndată, prin care și câte cuvinte a pătruns boldul. Toate aceste sciințe a d-lui Șapira sânt într'adevăr surprindătoare, și ne-a pus să 'i admirăm puterea neobiceșită a minunatei d-sale memorie. Dar — de ce să nu o spunem, fiind că e adevărat — am rămas în modul cel mai mare de admirație, la următoarea producție și eată cum: Voi am a' i face o încercare. Aveam cu noi Istoria artelor antice de Winkelmann. L-am rugat să ne repute producțiile sale pe această carte necunoscută d-sale. D-lui luā cartea, o foileta puțin și ni-o inapoie. Ne spune să o deschidem. Am făcut așa și i am spus un cuvânt din o pagină. D-lui ne duse ce se află pe acea filă și în ce rând. Ei bine aceasta ne-a făcut a admira pe d-nul Șapira. Dar să mai vorbim și despre justa d-sale judecată după fisionomie? Ar trebui să umplem foaia întreagă. Cine vrea să afle restul n'are de cât să viziteze pe acest domn. Terminând conchidem astfel: Memoria d-lui Șapira e neobiceșită de tot, dar cu totul dezvoltată prin studiu îndelungat, și merită admirația, și atențiunea tuturora. Visita ce 'i am făcut-o a fost pentru noi instructivă, și tot astfel va fi pentru ori-cine fie damă sau bărbat, copil sau bătrân. Noi îl semnalăm pe d. Șapira, ear publicul n'are decât să se încredințeze din cele spuse de noi.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Petersburg, 18 Aprilie n. Un ucas al Țarului instituie guvernatori generali provisorii, căror li se subordonează toate administrațiunile civile, institutele de instrucțiune și toate resorturile. Guvernatorii generali pot transpune persoane civile tribunalelor marțiale depărta persoane periculoase, aresta pe ori cine, supprime foi periodice și preste tot, pot lua toate măsurile de lipsă pentru susținerea linisței.

Bursa de Viena

din 18 Aprilie n. 1879.

London	117 30
Argint	—
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 33

Economic.

Făgăraș, 11 Aprilie n. Proiectolitră: Grâu fl. 6.—6.40; grâu secăreț fl. 5.—5.60; secară fl. 3.30—3.50; cucuruz fl. 3.60—3.75; ovės fl. 2.20—2.25; mălaiu fl. 8.—8.50; Sămânță de cânepă fl. 8—10 mazere fl. 8.—8.50 linte fl. 8.—8.50, fasole fl. 4—4.50.

Budapesta, 12 Aprilie n. Timpul e noros și bogat de ploii, arăturile de primă-

vară înaintează cu încetul și sânt debia pe jumătate sfărșite, pământul a pătimit mult prin umedeli. Acum se arată că grânele au eșit bine din eamnă precând multe pământuri sēmēnate cu secară trebuia arate a doua oară. De present oamenii sânt ocupați cu sēmēnatul morcovilor și crumpenilor pre când în mai multe locuri spicoasele de vară nu sânt sēmēnate. După sēr-bători se va începe sēmēnatul cucuruzului. Peste tot sēmēnăturile de primăvară sânt prin mulți factori nefavorabili împedecate, vegetațiunea însă e foarte puternică, carea dacă mai târziu nu vor întra geruri, ne îndreptătesce, a nădēdii în rezultate de recoltă la tot casul frumoase. Apostolii adevărați ai primăverii, rēndunelele au sosit deja. Comunicația corăbiilor e foarte vioaie transporturile de bucate pe Dunărea de jos sânt mari și foarte dese și avem nădēdea, că starea apei va rēmānē pe timp mai îndelungat favorabilă.

În urma acestor împregiurări bune și negoțul bucatelor precum și a tuturor articulelor a luat un avantaj mai bun ca în săptămânile trecute și prețurile lor numai mică parte au rēmas la statul quo din săptămânile trecute, celelalte toate s'au urcat. Așa notăm în special:

Grăul la 70,000 măși metriche s'a vëndut după calitate cu fl. 8.70—8.80;
Sēcara la 2000 m. cu fl. 5.70—6;
Orzul la 2000 m. cu fl. 7.75;
Ovėsul la 2000 m. cu fl. 5.50—5.95
Cucuruzul la 10—12,000 m. cu fl. 4.70—5.02;

Făina a trecut ca și mai înainte;
Asemenea și păstăioasele: mălaiul cu fl. 5.15—5.25; fasolea cu fl. 7—7.50; linte cu fl. 8—10; mazerea cu fl. 8.50—9; sēmēnță de cânepă cu fl. 9—9.25; sēmēnță de in cu fl. 13;
Unsoarea de porc fără vas cu fl. 46.50, promptă cu fl. 49—50;

Slānina cu fl. 39.50; sēul cu fl. 45; spirtul în marele cu fl. 29.50 per 10,000 litre %; lānile au trecut per 56 chilogr. cu fl. 48—50; peile nelucrate din Bānat cu fl. 118—125; cele din Ardeal cu fl. 130—140 pro 102 de dārabē; peile nelucrate au avut căutare foarte bună și au trecut cu mult mai bine ca în săptămânile trecute.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 20 Mai și 1 Iulie imob. rēmasului după Ioan Zsurmony în Demens (jud. cerc. Hașag); în 25 Aprilie și 26 Mai mobilele și imob. ținētoare de massa concursuală a lui Ioan Teleki și soției sale în Moeșsa (rib. K. Vāsārhely); în 30 Aprilie și 31 Mai imob. lui Valentin Nagy în Almosd (jud. cerc. Székelyhid); în 7 Mai și 7 Iunie imob. lui Mendel Neumann și soji în Deuș (tribunal Cluj); în 21 Mai și 30 Iunie imob. lui Iosif Szelak și soției sale în Māros-Vāsārhely; în 19 Mai și 23 Iunie imobil. d-nei Alecsandru Asztalos în Șard (trib. M. Vāsārhely); în 6 Mai și 6 Iunie imob. Ravecei Danciu în Vinerea; în 12 Mai și 12 Iunie imob. rēmasului după Carol și Susana Müller în Orăștie (trib. Deva); în 9 Mai și 9 Iunie imob. lui Martin Fikker în Cluj (trib.); în 13 Mai și 13 Iunie imob. lui Iosif Markoviciu în Țapu (jud. cerc. Aiud); în 13 Mai imob. rēmasului după Alecsandru Gödölöb în Abrud (jud. cerc.); în 10 Mai și 10 Iunie imob. lui Petru Enyed în Liovete (trib. Szt. Udvárhely); în 13 Mai și 14 Iunie imob. d-nei Nicolau Olariu în Adāmuș (trib. D. Szt. Martin); în 12 Mai și 13 Iunie imob. lui Sigismund Cseh în Szt. Udvárhely (trib.); în 7 Mai și 13 Iunie imob. lui Nicolau Florian alias Butmelvin în Brașov (trib.).

Nr. 68.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parochiale gr. or. Feleag (Magyar Felek)

de clasa a III-a în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 28 Aprilie a. c.

Emolumentele sânt:

1. casă parochială cu supra edificie economice și grădina de legumi de 1/2 juger;
2. Cimiteriul din giurul bisericeii preste tot cu pomi;
3. Porțiunea canonică de 2 1/2 jugere arătură și fēnaș;
4. Dela 97 familii cu fum câte una ferdelă veche de bucate în grăunțe și stola îndătinată.

Concurenții își vor adresa suplicele lor instruate conform prescrișilor statutului organic până la termenul susarătat subscrisului.

Paloș, 15 Martie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.
adm. prot.

Nr. 67.

3—3

EDICT.

Maria Cuileiu (Todica) din Hașfaleu, carea de 7 ani în mai multe rēnduri a părăsit pre legiuitul ei bărbat, Petru Ban din Felția cu doi prunci minoreni pripegind prin Brașov și alte cetăți din țară, eară acum din 1 Ianuarie 1878 pribegoste prin țara Bārsei și Treiscaune fără a se putē sci cu siguritate locul petrecerii ei, se citează, ca în termenul de un an și o di dela datul de față să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial seau ea seau plenipotențiul ei, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra-i.

Paloș 12 Martie, 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiterat al Paloșului.

Teofil Geaja m. p.
adm. prot.

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vêtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 1

Prafurile musante lacsative din Elöpatak

conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatak.

Un efect eminent au aceste prafuri la catar de stomach, spasmuri de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, îngroșarea ferei, petri în feară și galbinare, la respirarea grea și baterea de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataralice ale rerunchilor, a beșice și canalului de urină, în contra formării de nēsip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la vērșarea de sänge, la amēțeli, suirea sängelui cătră cap și cătră piept.

Aceste prafuri întrec în efect atât **sarea scumpă de Karlsbad**, cât și **prafurile lui Seidlitz**.

Prețul unei scātuice ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot **80 cr.**

Depositul general: În Brașov la apotecariul **Szava;** în Sibiu la **F. A. Reissenberger**, comerciant.

[13] 2—12

Neoplanta.

1875.

Medaliă de argint.

Seghedin.

1876.

Medaliă pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărirea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decât acelor de construcțiunea veche și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea veche.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână.**

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[15] 1